

— lub, w następstwie rzeczzonego uchylecia, jeśli pozwala na to stan postępowania, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie odmówił uznania Eulex za jednostkę organizacyjną Unii Europejskiej na podstawie art. 263 TFUE oraz zrównał Eulex z delegaturami. Ponadto Sąd powinien był uznać wystąpienie usprawiedliwionego błędu w tym względzie.

Rzeczzone naruszenia prawa doprowadziły do naruszenia zasady skuteczności i zasady ochrony sądowej obejmującej pełne korzystanie z prawa do obrony, które to prawo jest nierozdzielnie związane z bardziej ogólną zasadą równości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Société Fonderie 2A przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-446/13)

(2013/C 304/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Fonderie 2A

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy szóstej dyrektywy (77/388/EWG) ⁽¹⁾ określające miejsce dostawy wewnątrzspółnotowej powinny prowadzić do wniosku, że dostawa towaru przez spółkę nabywcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, po przekształceniu towaru na rachunek sprzedawcy dokonanym w zakładzie innej spółki znajdującym się na terytorium państwa nabywcy, stanowi dostawę z państwa sprzedawcy do państwa końcowego odbiorcy, czy też dostawę w ramach państwa owego odbiorcy, dokonywaną z zakładu, w którym nastąpiło przekształcenie?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 147, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-431/10 Nencini przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 6 sierpnia 2013 r. przez Riccardo Nenciniego

(Sprawa C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Riccardo Nencini (przedstawiciel: M. Chiti, avvocato)

Dругa strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych T-431/10 i T-560/10 Nencini przeciwko Parlamentowi po uprzednim stwierdzeniu, w razie potrzeby, nieważności/bezprawności art. 85b rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾ z dnia 23 grudnia 2002 r. i art. 73a rozporządzenia 1605/2002 ⁽²⁾ Rady (WE, Euratom) z dnia 25 czerwca 2002 r. oraz stwierdzenie, przy zmianie tegoż wyroku z uwzględnieniem zarzutów skargi wniesionej do Sądu Unii Europejskiej, bezprawności aktów zaskarżonych w pierwszej instancji.

— tytułem ewentualnym, w kwestionowanym wypadku potwierdzenia zasądzenia zwrotu spornych kwot przez R. Nenciniego, ponowne określenie kwot — po uchyleniu i zmianie zaskarżonego wyroku — w odpowiedni sposób lub przekazanie akt do sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego w celu odpowiedniego określenia spornej kwoty;

— uchylenie wyroku w części dotyczącej kosztów i w konsekwencji jego zmiana poprzez obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-431/10 oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-560/10 lub w każdym razie ich potrącenie;

— w każdym razie obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze wnoszący odwołanie podnosi iż naruszono przepisy dotyczące przedawnienia oraz zasady pewności prawa, skuteczności i rozsądku. Sąd oddalił żądania wnoszącego odwołanie uznając, że terminy przedawnienia biegną od doręczenia decyzji o odzyskaniu i obciążeniu, co nastąpiło ponad jedenaście lat po odejściu przez R. Nenciniego ze stanowiska posła.